

Številka: U-II-2/15-10

Datum: 3. 12. 2015

ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za odločitev v sporu o dopustnosti referendumu, začetem z zahtevo Martine Dervarič, Puconci, na seji 3. decembra 2015

odločilo:

Sklep Državnega zbora o zavrnitvi razpisa zakonodajnega referendumu o Zakonu o dopolnitvi Zakona o obrambi (EPA 822-VII) z dne 4. 11. 2015 (Uradni list RS, št. 83/15) ni v neskladju z Ustavo.

OBRAZLOŽITEV

A.

1. Državni zbor je 21. 10. 2015 sprejel Zakon o dopolnitvi Zakona o obrambi (EPA 822-VII, v nadaljevanju ZObr-E). Martina Dervarič je dne 28. 10. 2015 vložila pobudo za razpis naknadnega referendumu o uveljavitvi ZObr-E. Predsednik Državnega zbora je kot prvi dan koledarskega roka za zbiranje podpisov volivcev za podporo zahtevi za razpis referendumu določil 2. 11. 2015, kot zadnji (petintrideseti) dan pa 6. 12. 2015. Državni zbor je 4. 11. 2015 sprejel Sklep o zavrnitvi razpisa zakonodajnega referendumu o Zakonu o dopolnitvi Zakona o obrambi (v nadaljevanju Sklep), s katerim je ugotovil, da se pobuda za razpis zakonodajnega referendumu o ZObr-E nanaša na zakon, glede katerega skladno s prvo alinejo drugega odstavka 90. člena Ustave razpis referendumu ni dopusten. Hkrati je odločil, da se na podlagi smiselne uporabe četrtega odstavka 21. člena Zakona o referendumu in o ljudski iniciativi (Uradni list RS, št. 26/07 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju ZRLI) z dnem sprejetja tega sklepa zbiranje podpisov volivcev za podporo zahtevi za razpis referendumu ustavi. Sklep je bil vročen Martini Dervarič skupaj z dopisom Državnega zbora, v katerem ji je bilo pojasnjeno, da lahko predlagatelj referendumu na podlagi smiselne uporabe prvega odstavka 21. člena v zvezi z 22. členom ZRLI na Ustavnem sodišču sproži spor v 7 dneh od vročitve Sklepa. Pobudnica zahteve za razpis referendumu (v nadaljevanju pobudnica referendumu) je 11.

11. 2015 pred Ustavnim sodiščem sprožila spor o dopustnosti referendumu o uveljavitvi ZObr-E.¹

2. Pobudnica referendumu navaja, da so z ZObr-E pripadniki Slovenske vojske dobili nova, izjemna in civilno represivna pooblastila pri širšem varovanju državne meje. Meni, da je vloga oboroženih obrambnih sil zaradi možnih zlorab vojske za poseganja v človekove pravice in temeljne svoboščine posameznikov tako pomembna in občutljiva, da se mora njeno zakonsko urejanje v demokratični in pravni državi še posebej strogo gibati v ustavno začrtanih okvirih. Navaja, da že četrti odstavek 37. člena Zakona o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju ZObr) ni v skladu z ustavno določeno funkcijo vojske, ker določa možnost, da lahko vojska sodeluje s policijo pri širšem varovanju državne meje v notranjosti državnega ozemlja, pri čemer pripadniki Slovenske vojske nimajo policijskih pooblastil. Opozarja, da je po 124. členu Ustave ustavna funkcije Slovenske vojske obramba nedotakljivosti in celovitosti državnega ozemlja, kar naj bi brez vsakega dvoma pomenilo obrambo državnega ozemlja pred zunanjim napadalcem. Po mnenju pobudnice referendumu 124. člen Ustave ne obsega varovanja državne meje pred nezakonitim prehajanjem civilistov (posameznikov ali množic), ki so begunci in drugi migranti. Slednje je v pristojnosti policije in ne vojske.

3. Pobudnica referendumu meni, da iz poročil Sveta za nacionalno varnost in pristojnih služb ne izhaja, da bi se zaradi tega, ker begunci prehajajo državno mejo, povečalo število kaznivih dejanj na ozemlju Republike Slovenije, z izjemo nezakonitih prehodov "zelene meje", v kar pa naj bi bili begunci prisiljeni. Navedeno naj bi potrjevalo, da položaj, s katerim se država sooča na južni meji, ni varnostna, temveč v prvi vrsti humanitarna kriza, ki zahteva ustrezen organizacijski in logističen odziv. Navaja, da so pristojni državni organi Republike Slovenije in držav članic Evropske unije dosegli dogovor pri urejanju razmer in ravnanju z begunci, na podlagi katerega so začeli sodelovati ter se obveščati. Tudi sami člani Vlade ter njihovi predstavniki poudarjajo, da so razmere obvladljive. Pobudnica zatrjuje, da je ZObr-E kot ukrep, ki naslavlja humanitarno krizo, nesorazmeren odziv na dejansko stanje in v neskladju s 124. členom Ustave. Predlaga, naj Ustavno sodišče izpodbijani sklep Državnega zbora razveljavi.

4. Državni zbor v odgovoru navaja, da delo policije od 17. 10. 2015 narekujejo spremenjene varnostne razmere zaradi množičnega vstopanja beguncev in migrantov v Republiko Slovenijo. Izjemnost razmer, ki nastajajo zaradi številčnosti in raznolikosti oseb, ki vstopajo v Republiko Slovenijo, terja zagotavljanje varnosti tako pribežnikov kot prebivalcev Republike Slovenije. Zato je nujno, da policija zagotovi čim bolj usmerjeno in nadzorovano vstopanje migrantov ter njihovo nadaljnje gibanje, ki je usklajeno s

¹ Ustavno sodišče je že v odločbi št. U-II-1/15 z dne 28. 9. 2015 (Uradni list RS, št. 80/15) sprejelo stališče, da je treba ustavni pojem "predlagatelj referendumu", upoštevaje tudi drugi odstavek 21. člena ZRLI, v novi ustavni ureditvi referendumu razumeti tako, da lahko Državni zbor odloči o zavrnitvi razpisa referendumu že v fazi zbiranja podpisov v podporo referendumski zahtevi oziroma da lahko sproži spor pred Ustavnim sodiščem v zvezi s tako odločitvijo tudi že pobudnik referendumu (39. točka obrazložitve).

sosednjimi varnostnimi organi. Vsi varnostni postopki, ki so za to potrebni, zahtevajo kadrovske in materialne kapacitete. Državni zbor navaja podatke o številu beguncev oziroma migrantov ter številu policistov na terenu, ki so na določene dneve obvladovali njihovo gibanje. Pojasnjuje, da je Vlada vložila predlog ZObr-E kot nujni ukrep, s katerim bo, ob izpolnjenih nadaljnjih pogojih, omogočeno takojšnje in učinkovito zagotavljanje varnosti na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Vlada je v mnenju (18. 11. 2015) Sklep ponovno ocenila kot utemeljen.

5. V zvezi z zagotavljanjem varnosti na območju Republike Slovenije se Državni zbor sklicuje na Resolucijo o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 27/10 – v nadaljevanju Resolucija), ki pomeni vsebinsko podlago za normativno delovanje Državnega zbora. Navaja, da Resolucija med nacionalno varstvenimi cilji določa visoko stopnjo varnosti, "ki temelji na ustrezni preventivi, organiziranosti, usposobljenosti in pripravljenosti vseh zmogljivosti, potrebnih za učinkovito in pravočasno odkrivanje ter odzivanje na sodobne vire ogrožanja in varnostna tveganja." Iz navedenega izhaja, da so ukrepi, sprejeti za zagotavljanje varnosti, lahko tudi tisti, ki ne naslavlajo že ogroženega stanja nacionalne varnosti, temveč tudi stanje, ki bi do slednjega lahko pripeljalo. Zato Državni zbor nasprotuje navedbam pobudnice referendumu o tem, da je bilo ob sprejetju ZObr-E in Sklepa njegovo sklicevanje na varnost oziroma varnostne razmere neutemeljeno. Opozarja na ugotovitve Resolucije, da je Republika Slovenija varnostno dodatno občutljiva zaradi svoje ozemeljske prehodnosti. Kot vir ogrožanja in tveganja nacionalne varnosti Resolucija izpostavlja tudi nezakonite migracije in njihovo povezanost z delovanjem organiziranega kriminala in terorizma ter možnost pojava in širjenja nalezljivih bolezni. Državni zbor ugotavlja, da dejstva kažejo, da so migracijski pritiski na južno mejo Republike Slovenije izjemni, s čimer se povečujejo tudi tveganja in ogrožanje (nacionalne) varnosti. Poudarja, da sprejetje ZObr-E in morebitna uporaba 37.a člena tega zakona ne pomenita kršitve tretjega odstavka 124. člena Ustave, kot to zatrjuje pobudnica referendumu, temveč pomeni uresničevanje načel, ki so vsebovana v tej ustavni določbi. Sodelovanje Slovenske vojske pri zagotavljanju ciljev, ki jih zasleduje ta zakon, je tudi v funkciji mirovne politike, kulture miru in nenasilja, saj se vojska uporabi le za humanitarne in varnostne namene.

6. Po mnenju Državnega zbora je ZObr-E kot nujni ukrep tudi sorazmeren, saj ne učinkuje neposredno, ampak določa le zakonsko podlago, v skladu s katero lahko Državni zbor dodeli Slovenski vojski izjemna pooblastila. Sorazmernost ukrepa se zagotavlja s subjektivno omejitvijo, in sicer z določbo, da se odločitev o izjemnih pooblastilih Slovenske vojske sprejme le na predlog Vlade, o tem pa odloča Državni zbor. Takšno odločitev lahko Državni zbor sprejme le z dvotretjinsko večino navzočih poslancev, kar preprečuje možnost neutemeljene uporabe pooblastil in zagotavlja legitimnost odločitve. Poleg tega je zakonski ukrep omejen vsebinsko, pri čemer gre za zelo omejena pooblastila, s katerimi je mogoče zasledovati cilj zakonskega ukrepa. Pooblastila lahko opravlja Slovenska vojska le izjemoma in le skupaj s policijo ter pod pogoji, da to zahtevajo varnostne razmere, v skladu z načrti in predhodno odločitvijo Vlade (prvi odstavek 37.a člena ZObr-E), kar je dodaten varovalni mehanizem. Vsebinska

omejenost je določena tudi z obveznostjo poročanja policiji o opravljenih izjemnih pooblastilih (tretji odstavek 37.a člena ZObr-E). Zakonski ukrep je omejen časovno in sme trajati le nujno potreben čas (četrti odstavek 37.a člena ZObr-E).

7. Državni zbor navaja, da je cilj nujnega ukrepa obvladovanje množičnih migracij. S tem sta povezani nujna potreba po zagotavljanju varnosti v državi in tudi zagotavljanje oskrbe pri množičnih migracijah. Namen ukrepa je torej varnostne in humanitarne narave. Državni zbor meni, da je zakonski ukrep primeren ukrep, ker je z njim mogoče doseči cilj, ki ga zakon zasleduje. Sredstva, ki so lahko uporabljena, po presoji Državnega zbora niso prekomerna, s tem pa je zagotovljena sorazmernost v ožjem pomenu. Ukrep je po njegovem mnenju tako skladen z načeli pravne države (2. člen Ustave). Državni zbor zaključuje, da vloga pobudnice referendumu ni utemeljena, saj ZObr-E pomeni nujni ukrep na področju varnosti, o katerem referendumu v skladu s prvo alinejo drugega odstavka 90. člena Ustave ni dopustno razpisati.

8. Odgovor Državnega zbora je Ustavno sodišče poslalo pobudnici referendumu, ki se o njem ni izjavila.

B.

9. V skladu s prvim stavkom drugega odstavka 3. člena Ustave ima v Republiki Sloveniji oblast ljudstvo. V skladu z drugim stavkom drugega odstavka tega člena jo uresničuje neposredno in z volitvami, po načelu delitve oblasti. Ljudstvo neposredno izvršuje oblast ali neposredno sodeluje pri njenem izvrševanju v znanih oblikah t. i. neposredne demokracije, med katere spada tudi referendum. Gre za obliko neposrednega odločanja volivcev o ustavi, zakonu ali drugem pravnem aktu ali o drugem vprašanju, ki je pomembno za družbeno skupnost. Pomeni pravico vseh državljanov, ki imajo volilno oziroma glasovalno pravico, da s splošnim glasovanjem odločijo o posameznem aktu (praviloma) predstavniškega telesa. Z vidika delovanja državne oblasti pa pomeni način sodelovanja ljudstva pri sprejemanju najpomembnejših pravnih in političnih odločitev, ki so sicer v pristojnosti predstavniškega telesa.² V tem primeru se ob predstavniškem telesu kot zakonodajalec pojavi tudi ljudstvo.

10. Zakonodajni referendum kot obliko neposredne demokracije ureja Ustava v 90. členu.³ V prvem odstavku tega člena določa, da Državni zbor razpiše referendum o uveljavitvi zakona, če to zahteva najmanj štirideset tisoč volivcev. Drugi odstavek 90. člena Ustave določa primere nedopustnosti referendumu. V skladu s tretjim odstavkom

² Povzeto po I. Kaučič v: I. Kaučič (ur.), Zakonodajni referendum, Inštitut za primerjalno pravo, GV Založba, Ljubljana 2010, str. 21.

³ Ustavna ureditev zakonodajnega referendumu je bila spremenjena z Ustavnim zakonom o spremembah 90., 97. in 99. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 47/13 – v nadaljevanju UZ90, 97, 99). Ustavna sprememba zahteva uskladitev ZRLI z njo v roku enega leta (prvi odstavek II. razdelka UZ90, 97, 99).

90. člena Ustave imajo pravico glasovanja na referendumu vsi državljani, ki imajo volilno pravico. Za veljavnost odločitve o zavrnitvi zakona na referendumu so bili s spremembo Ustave določeni pogoji, ki jih prejšnja ustavna ureditev ni vsebovala. Na podlagi četrtega odstavka 90. člena Ustave je namreč zakon na referendumu zavrnjen, če proti njemu glasuje večina volivcev, ki so veljavno glasovali, pod pogojem, da proti zakonu glasuje najmanj petina vseh volivcev (zavrnilni kvorum). Ureditev načina izvrševanja zakonodajnega referenduma Ustava v petem odstavku 90. člena prepušča zakonski ureditvi.⁴ Do uskladitve ZRLI z novo ustavno ureditvijo referenduma se 21. člen ZRLI v skladu z drugim odstavkom II. razdelka UZ90, 97, 99 smiselno uporablja tako, da Ustavno sodišče odloči o sporu med predlagateljem referenduma in Državnim zborom, ki zavrne razpis referenduma o zakonu.

11. Drugi odstavek 90. člena Ustave določa primere nedopustnosti referenduma, in sicer referenduma ni dopustno razpisati:

- o zakonih o nujnih ukrepih za zagotovitev obrambe države, varnosti ali odprave posledic naravnih nesreč,
- o zakonih o davkih, carinah in drugih obveznih dajatvah ter o zakonu, ki se sprejema za izvrševanje državnega proračuna,
- o zakonih o ratifikaciji mednarodnih pogodb,
- o zakonih, ki odpravljajo protiuustavnost na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ali drugo protiuustavnost.

12. Z izpodbijanim sklepom je Državni zbor zavrnil razpis referenduma o uveljavitvi ZObr-E, ker naj bi šlo za zakon o nujnih ukrepih za zagotovitev varnosti v smislu prve alineje drugega odstavka 90. člena Ustave. Državni zbor v Sklepu (in odgovoru) navaja podatke o migracijskem toku in podaja oceno varnostnih razmer v državi. ZObr-E po navedbah Državnega zbora izhaja iz potreb, ki jih opredeljujeta aktualna begunska in migrantska kriza. Delo policije od 17. 10. 2015 narekujejo spremenjene varnostne razmere zaradi množičnega vstopanja beguncev in migrantov v Republiko Slovenijo. Številčnost in raznolikost oseb, ki kot begunci in migranti vstopajo na ozemlje države, naj bi povzročali izjemnost razmer. Doslej je največ teh oseb prestopilo državno mejo 21. 10. 2015, in sicer 12.616, na terenu pa je bilo ta dan navzočih 1139 policistov. Državni zbor poudarja, da se z nastalim položajem sooča bolj ali manj enako število preobremenjenih policistov, ki morajo zagotoviti varnost prebivalcev in samih beguncev s čim bolj usmerjenim in nadzorovanim vstopanjem ter nadaljnjim gibanjem, ki je usklajeno z varnostnimi organi sosednjih držav. Za to potrebni varnostni postopki zahtevajo ustrezne kadrovske in materialne kapacitete. Republika Slovenija je zaradi omejenih zmogljivosti policije in s tem povezanih potencialnih varnostnih tveganj deležna tudi pomoči tujih policistov. ZObr-E zato po navedbah Državnega zbora pomeni nujen ukrep, s katerim bo omogočeno takojšnje in učinkovito zagotavljanje varnosti na celotnem ozemlju Republike Slovenije. Na nujno naravo tega ukrepa naj bi kazali tudi opredelitev pooblastil pripadnikov

⁴ Peti odstavek 90. člena Ustave določa, da se referendum ureja z zakonom, ki ga sprejme Državni zbor z dvotretjinsko večino glasov navzočih poslancev.

Slovenske vojske kot izjemnih, časovna omejenost trajanja ukrepa in aktiviranje izjemnih pooblastil le na predlog Vlade, ki ga mora podpreti vsaj dve tretjini navzočih poslancev.

13. V skladu s prvo alinejo drugega odstavka 90. člena Ustave referendum ni dopustno razpisati o zakonih o nujnih ukrepih za zagotovitev obrambe države, varnosti ali odprave posledic naravnih nesreč. Iz obrazložitve Predloga za začetek postopka za spremembo Ustave Republike Slovenije z osnutkom Ustavnega zakona o spremembah Ustave Republike Slovenije (EPA 620-VI) z dne 13. 9. 2012 je razvidno, da sta bila razloga za nedopustnost referenduma o zakonih s takšno vsebino nujnost in neodložljivost njihovega sprejetja oziroma njihove uveljavitve. Možnost njihovega referendumskega preverjanja bi lahko odložila uveljavitev in s tem povzročila škodljive posledice, v primeru referendumske zavrnitve pa bi nujno ukrepanje celo preprečila. Iz gradiva za pripravo UZ90, 97, 99 izhaja tudi, da ta ustavna omejitev ne pomeni, da zakonodajnega referenduma ne bi bilo dopustno razpisati o vseh zakonih, ki urejajo ta področja, temveč le o zakonih, ki se sprejemajo zaradi nujnih ukrepov na teh področjih.⁵

14. ZObr-E v 1. členu določa, da se v ZObr doda nov 37.a člen, ki določa izjemna pooblastila vojske in se glasi:

"(1) Če to zahtevajo varnostne razmere, lahko Državni zbor na predlog vlade z dvotretjinsko večino glasov navzočih poslancev odloči, da pripadniki Slovenske vojske, skupaj s policijo, izjemoma pri širšem varovanju državne meje, v skladu z načrti in po predhodni odločitvi vlade iz četrtega odstavka prejšnjega člena, izvajajo tudi naslednja pooblastila:

1. opozarjajo;
2. napotujejo;
3. začasno omejujejo gibanje oseb;
4. sodelujejo pri obvladovanju skupin in množic.

(2) Pooblastila iz prejšnjega odstavka izvajajo pod pogoji, ki so predpisani za policiste.

(3) O opravljenih pooblastilih iz prvega odstavka tega člena nemudoma obvestijo policijo.

(4) Državni zbor v aktu iz prvega odstavka tega člena določi rok, v katerem lahko pripadniki Slovenske vojske izvajajo pooblastila iz prvega odstavka tega člena, in ki sme trajati le nujno potreben čas za izvedbo, vendar ne več kot tri mesece. Obdobje iz prejšnjega odstavka se lahko pod istimi pogoji ponovno podaljša."

Člen 2 ZObr-E določa, da ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

15. ZObr-E ustvarja zakonsko podlago za sprejetje ukrepov, za katere Državni zbor ocenjuje, da utegnejo biti glede na obstoječe okoliščine pri nadzoru državne meje že v kratkem času nujni. Državni zbor je ocenil, da mora za sprejetje teh ukrepov nujno vzpostaviti zakonsko podlago. Zakonska ureditev, ki pomeni podlago za izvrševanje nujnih ukrepov za zagotovitev varnosti, ustreza pojmu zakona o nujnih ukrepih iz prve

⁵ Glej Poročilo Ustavne komisije Državnega zbora o pripravi predloga ustavnega zakona o spremembah 90., 97. in 99. člena Ustave Republike Slovenije (EPA 620-VI) z dne 29. 3. 2012 (pravilno 2013).

alineje drugega odstavka 90. člena Ustave. V tem primeru nujnost zakona narekuje nujnost ukrepov, ki pomenijo možnost izvršitve zakona v ustreznem času. Ustavno sodišče poudarja, da je za ugotovitev tveganj in ogrožanja (nacionalne) varnosti in s tem povezanih elementov nujnosti ukrepov pristojen Državni zbor. Ustavno sodišče lahko ocenjuje le, ali so njegove ugotovitve in utemeljitve nujnosti ukrepov razumne. Če so, je izkazana nujnost ukrepov na področju varnosti, zaradi katerih je lahko nujno potrebno sprejetje zakonske ureditve, ki bo pravna podlaga za njihovo izvajanje.

16. Ustavno sodišče je najprej ugotavljalo, ali je ZObr-E zakon na področju varnosti. Pooblastila, ki jih pripadniki Slovenske vojske skupaj s policijo izjemoma lahko izvajajo pri širšem varovanju državne meje, so: opozarjanje, napotovanje, začasno omejevanje gibanja oseb in sodelovanje pri obvladovanju skupin in množic. Po vsebini gre za pooblastila, ki so v bistvenem podobna policijskim pooblastilom.⁶ Naloge policije so zagotavljanje varnosti posameznikov in skupnosti, spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter krepitev pravne države (drugi odstavek 1. člena ZNPPol). Policija opravlja naloge in pooblastila zaradi preprečevanja in odpravljanja nevarnosti, ki ogrožajo te dobrine (tretji odstavek 1. člena ZNPPol). Naloge in pooblastila policije so torej del sistema za zagotavljanje varnosti posameznikov in skupnosti na ozemlju Republike Slovenije (sistem notranje varnosti). Določitev pooblastil pripadnikom Slovenske vojske pri širšem varovanju državne meje, ki so v bistvenem podobna policijskim pooblastilom, je zato prav tako del tega sistema. Tudi dejstvo, da morajo pripadniki Slovenske vojske podeljena pooblastila izvajati skupaj s policijo ter pod pogoji, ki so predpisani za policiste, in policijo o opravljenih pooblastilih obveščati, potrjuje takšno ugotovitev. Glede na to očitno gre za zakon s področja varnosti.

17. Ustavno sodišče je moralo glede na navedeno ugotoviti še, ali je ZObr-E zakon o nujnih ukrepih za zagotovitev varnosti. Po navedbah Državnega zbora (glej 15. točko obrazložitve) pomeni sprejetje ZObr-E nujno pravno podlago za vzpostavitev nujnih ukrepov, to je podelitev izjemnih pooblastil pripadnikom Slovenske vojske, za zagotovitev varnosti v državi. Državni zbor se pri izkazovanju nujnosti ukrepov opira na podatke o številu oseb, ki dnevno vstopajo v Republiko Slovenijo, in na trajanje takega stanja (glej 12. točko obrazložitve). Obvladovanje tolikšnega števila beguncev in migrantov pomeni po oceni Državnega zbora nadpovprečen napor pri usmerjanju vstopajočih oseb zaradi izvrševanja potrebnih upravnih nalog v zvezi s postopki, ki jih zahtevata varovanje Schengenske meje in kontrolirano usmerjanje njihovega nadaljnjega gibanja prek našega ozemlja vse do njihovega izstopa iz države. Prav številčnost in raznolikost skupin beguncev in migrantov, ki vstopajo in prečkajo ozemlje države, in premajhno število

⁶ Opozarjati in začasno omejevati gibanje oseb sta splošni policijski pooblastili, ki ju določa 33. člen Zakona o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13 in 23/15 – popr. – v nadaljevanju ZNPPol). Napotovanje je pooblastilo, ki je po vsebini primerljivo z ukazom posameznikom (39. člen ZNPPol). Sodelovanje pri obvladovanju skupin in množic pa je pooblastilo v zvezi s policijskimi pooblastili uporabe prisilnih sredstev proti množici (90. do 97. člen ZNPPol).

slovenskih policistov, ki morajo zagotavljati varnost v teh izjemnih razmerah, naj bi po oceni Državnega zbora terjali nujno ukrepanje za zagotovitev varnosti.

18. Ustavno sodišče glede na navedene okoliščine ne dvomi o razumnosti ocene Državnega zbora, po kateri se uporaba ukrepov, ki jih omogoča ZObr-E, lahko že v kratkem izkaže za nujno za zagotovitev varnosti. Take ocene pobudnica referendumu s svojimi splošnimi navedbami o nasprotnem tudi ni izpodbila.⁷ Brez ustrezne zakonske podlage teh nujnih ukrepov ne bi bilo mogoče izvesti. Zato je ZObr-E zakon o nujnih ukrepih za zagotovitev varnosti. O uveljavitvi takšnega zakona po prvi alineji drugega odstavka 90. člena Ustave referendum ni dopusten. Zato je Ustavno sodišče ugotovilo, da izpodbijani sklep Državnega zbora ni v neskladju z Ustavo.

C.

19. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi drugega stavka drugega odstavka II. razdelka UZ90, 97, 99, prvega odstavka 21. člena ZRLI in tretje alineje drugega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10 in 56/11) v sestavi: predsednik mag. Miroslav Mozetič ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, mag. Marta Klampfer, dr. Etelka Korpič – Horvat, dr. Ernest Petrič, Jasna Pogačar, dr. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Odločbo je sprejelo soglasno.

mag. Miroslav Mozetič
Predsednik

⁷ Z zatrjevanjem, da gre v prvi vrsti za humanitarno krizo, tega ne more izpodbiti. Tudi v takem primeru se namreč od državnih organov, katerih naloge so zagotavljanje varnosti, pričakuje, da te naloge odgovorno izvajajo.